

To je moje místo 2: Poznejte Trojku očima jejích dlouholetých obyvatel

26.09.2025

Domy a ulice na Praze 3 začaly znovu ožít díky jejich bývalým obyvatelům a současným umělcům. Od čtvrtka 25. září si můžete prohlédnout venkovní výstavu, která skrze místní představuje Trojku trochu jinak.

Seniorky a senioři, kteří tu žili zejména v 50.-70. letech, vypráví příběhy - někdy všední, jindy vtipné či tragické. Tyto příběhy pak převyprávěli spisovatelé Marek Torčík, Jana Šrámková a Dominika Prejdová. Na základě vzpomínek a historických fotografií vytvořili výtvarné interpretace umělci Klaudia Hlavatá, Eva Volfová, Kakalík a Alexey Klyuykov.

Příběh Milady Spolkové najdete v Čajkovského 1904/11, do života Evy Sohrové můžete nahlédnout na Kolínské 1666/19, o životních etapách Jana Tomáše se dozvíte na Roháčově 167/27 a příběh Marie Budilové si prožijete v Bukové 2554/6.

Jednotlivé panely si můžete na uvedených adresách prohlédnout do 22. října, poté se všechny přesunou

na Tachovské náměstí, kde budou až do 19. listopadu.

Milada Spolková — ulice Čajkovského

„Nikdo se nás na věž neptal, jen se říkalo, že tam bude rozhledna, já ale nahoře nikdy nebyla, nikdy jsem nebyla nahoře na věži.“ V roce 1976 zakončila své pražské stěhování paní Milada Spolková v ulici Čajkovského. Vzpomíná nejen na výstavbu činžovních domů a na výstavbu Žižkovské věže, která je pro čtvrť ikonická. Vzpomíná ale také na svůj život, na příchod všech svých vnoučat a na strasti i radosti “obyčejného” života stráveného v srdci Žižkova.

Praha /II · To je moje místo – příběhy Milady Spolkové a Čajkovského ulice

Eva Sohrová — ulice Kolínská

„Na rohu Kolínské a Vinohradské mi přidělili byt s podmínkou domovnictví. Bylo za to málo peněz a těch povinností, ale syn už byl dospělý a já měla čas. Denně mít v pořádku dům a chodník, to není u rohového domu jen tak. Nejhorší byl sníh. Před prací, po práci, těch nohou, co na Vinohradské všechno zašlapou, a pak ty vrstvy ledu, odsekávat, dvacet pod nulou, ruce tě zábnu, byla jsem oddělaná.“ Paní Eva Sohrová popisuje svůj život na hranici Vinohrad a Žižkova. Stěhování, přesuny, vzpomínky na válku, na poválečnou Prahu, na těžké časy, ale i radosti a proměnu žižkovských čtvrtí.

Praha /II · To je moje místo /II - příběhy Evy Sohrové a Kolínské ulice

Jan Tomáš — ulice Roháčova

„Když mi bylo sedmdesát, tak jsme se s ženou znovu přestěhovali. Roháčova. Dům postavila pro své zaměstnance Konstruktiva. Udělali jsme rošádu, vyměnili jsme byt na Vinohradech a s manželkou se nastěhovali sem. Dva pokoje, kuchyň, předsíň, byt v suterénu. Ve dvoře kotelna. V bytě bylo teplo. Měli jsme balkon a před domem byla zahrádka. S manželkou jsme tu žili skoro 30 let.“ Pan Jan Tomáš ve svých 103 letech vzpomíná na své dětství za druhé světové války, na manželství a na život na Žižkově.

Marie Budilová — ulice Buková

„Náš dům byl třípatrový, bez výtahu. Bylo tu dvanáct bytových jednotek, spojovací chodba a dalších dvanáct pod jednou střechou. V bytě byly parkety, to měly všechny partaje. Parkety byly dvoje. Dělal se to tak, že nejdřív dávali parkety do asfaltu a na ně pak dali ještě jedny parkety. Několik roků to ani nebylo vidět, že tam asfalt je, ale jak se to nábytkem zatěžkalo, asfalt vylezl nahoru.“ Paní Marie Budilová vzpomíná na rok 1963, kdy se s manželem přestěhovali na nově vystavěné sídliště v Bukové na Jarově. Vzpomíná na každodenní život, výchovu dětí v kulisách rozestavěného sídliště a na proměnu čtvrti počas let strávených na Žižkově.

Příběhy paní Miroslavy Červené ze Slezské 144, paní Jitky Dobrovolné z Biskupcovy 57, paní Libuše Zlatníkové ze Seifertovy 46 a Antonie Patočkové z ulice U Kněžské louky 30, které se objevily na výstavních panelech v roce 2024, si můžete poslechnout či přečíst zde:

[To je moje místo /II — 2024](#)

Stáhněte si

PANEL-Tomas-web

26. 09. 2025

2 MB

[Stáhnout](#)

PANEL-Spolkova-web

26. 09. 2025

3 MB

[Stáhnout](#)

PANEL-Sohrova-web

26. 09. 2025

3 MB

[Stáhnout](#)

PANEL-Budilova-web

26. 09. 2025

362 kB

[Stáhnout](#)